

พระราชบัญญัติ
โรงแรม
พุทธศักราช 2478

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 20 สิงหาคม พุทธศักราช 2478)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

เจ้าพระยาพิชัยนาครโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 8 ตุลาคม พุทธศักราช 2478

เป็นปีที่ 2 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรให้โรงแรมมีระเบียบอันดี
จึงมีพระบรมราชโองการ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทน
ราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโรงแรมพุทธศักราช 2478"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดสามเดือนนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป*

(*ประกาศใน รจ. 52/45 หน้า 1368 วันลง รจ. 13 ตุลาคม 2478)

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"**รัฐมนตรี**" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้ที่มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"**โรงแรม**" หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว

"**นายทะเบียน**" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้นให้มีหน้าที่รับจดทะเบียนและควบคุมโรงแรม

"**ผู้พัก**" หมายความว่า คนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดซึ่งเจ้าสำนักจัดให้พักอาศัยในโรงแรมเพื่ออยู่หรือพักชั่วคราว โดยจะเสียสินจ้างหรือไม่ก็ตาม

"**เจ้าสำนัก**" หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมและจัดการโรงแรม

มาตรา 4 โรงแรมจะเปิดดำเนินการได้ก็แต่เมื่อได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนโดยถูกต้อง

โรงแรมที่เปิดดำเนินการอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขออนุญาตจดทะเบียนภายในกำหนดสองเดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา 5 คำขออนุญาตเปิดโรงแรมนั้น จะต้องระบุข้อความตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และกรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามจะต้องมี

- (1) ชื่อหรือยี่ห้อโรงแรม
- (2) ประเภทโรงแรม
- (3) ชื่อสำนักและอาชีพของเจ้าของและเจ้าสำนัก
- (4) จำนวนห้องให้พักอาศัย
- (5) ตำบลที่ตั้งโรงแรม

ใบอนุญาตจะต้องมีรายการดังกล่าวข้างบนนี้ด้วย

ถ้าโรงแรมยังไม่ได้จัดสร้างให้ผู้ขออนุญาตยื่นแผนผังและรายการของโรงแรมที่ประสงค์จะสร้างต่อนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนเห็นเป็นที่พอใจว่าไม่มีสิ่งใดขัดต่อความประสงค์แห่งมาตรา 6 ก็ให้นายทะเบียนอนุมัติให้จัดสร้างขึ้นได้

มาตรา 6 ให้นายทะเบียนอนุญาตให้เปิดดำเนินการโรงแรมต่อเมื่อเป็นที่พอใจตามคำแนะนำของ

เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าความมั่นคงความสะอาด ช่ออากาศ และสถานที่ไม่ขัดกับอนามัย
 “ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะโรงแรมเดียวและสิ้นอายุในวันที่ 31 ธันวาคมทุกปี”
 (มาตรา 6 “วรรคสอง แก้ไขโดย พ.ร.บ. โรงแรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2484)

“มาตรา 7 ในการออกใบอนุญาตเปิดโรงแรม ให้เก็บค่าธรรมเนียมตามประเภทของโรงแรมหรือตามลักษณะของห้องพัก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินห้องละหนึ่งร้อยบาท”

(“มาตรา 7” แก้ไขโดย พ.ร.บ. โรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503 มาตรา 3)

มาตรา 8 การเปลี่ยนชื่อหรือยี่ห้อ การย้ายสถานที่ การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรม จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ซึ่งได้บันทึกการอนุญาตไว้โดยถูกต้องแล้ว

การเปลี่ยนตัวเจ้าสำนักจะยกขึ้นมายืนยันแก่เจ้าพนักงานปกครองท้องที่หรือยกขึ้นแก้ตัวสำหรับความผิดของเจ้าสำนักในอันจะถูกลงโทษไม่ได้ เว้นแต่เจ้าสำนักทั้งคนเก่าและคนใหม่จะได้แจ้งการเปลี่ยนตัวเจ้าสำนักเป็นหนังสือพร้อมด้วยชื่อสำนักและอาชีพของเจ้าสำนักคนใหม่ แม้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงชั่วคราวก็ตาม

มาตรา 9 การเปลี่ยนตัวเจ้าของทั้งเจ้าของคนเก่าและคนใหม่ จะต้องแจ้งเป็นหนังสือแก่นายทะเบียนภายในห้าวันนับแต่วันเปลี่ยน พร้อมด้วยชื่อสำนักและอาชีพของเจ้าของคนใหม่

เมื่อเจ้าของต้องการจะเลิกดำเนินกิจการ โรงแรม ให้แจ้งแก่นายทะเบียนทราบล่วงหน้าก่อนห้าวัน
 เจ้าของคนใดไม่ปฏิบัติตามความในสองวรรคก่อน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินยี่สิบบาท

มาตรา 10 ในกรณีที่นายทะเบียนปฏิเสธไม่ยอมออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตตามที่กำหนดไว้ในมาตราก่อน ๆ ให้ผู้ทรมณ์ไปยังรัฐมนตรีภายในกำหนด 15 วัน นับตั้งแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด

มาตรา 11 โรงแรมจะต้องมี

- (1) ป้ายบอกชื่อหรือยี่ห้อเป็นภาษาไทยให้เด่นชัดติดไว้หน้าโรงแรม
- (2) ใบอนุญาตติดไว้ ณ ที่เปิดเผยภายในโรงแรมและให้ใกล้ทางเข้าออกข้างหน้าให้มากที่สุด

(3) เลขที่ประจำห้องพักคิดไว้ที่หน้าห้อง

มาตรา 12 โรงแรมจะต้องมีสมุดซึ่งมีเลขเรียงหน้าติดต่อกันตามลำดับสำหรับจดนามผู้พัก สมุดจดนามผู้พักนี้ก่อนที่จะให้จดนามผู้พักเป็นครั้งแรก เจ้าสำนักจะต้องยื่นต่อนายทะเบียนเพื่อประทับตราและลงลายมือชื่อ และนายทะเบียนต้องเซ็นชื่อย่อกำกับไว้ทุก ๆ แผ่น

ให้เรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแต่มิให้เกินสามบาท

เจ้าสำนักคนใดไม่ปฏิบัติตามการให้เป็นไปตามความในมาตรานี้มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 13 การที่สมุดจดนามผู้พักสูญหาย หรือถูกลักนั้นมิให้ถือเป็นข้อแก้ตัว เว้นแต่จะได้แจ้งแก่นายทะเบียนโดยไม่ชักช้า

“มาตรา 14 เจ้าสำนักมีหน้าที่ต้องจัดให้จดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักในโอกาสแรกที่จะทำได้ และให้ผู้พักซึ่งมีอายุเกินสิบแปดปีลงลายมือชื่อไว้ในสมุดจดนามผู้พักหรือในบัตรจดนามผู้พักด้วย ถ้าผู้พักลงลายมือชื่อไม่ได้ ก็ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือ หากผู้พักคนใดไม่ยอมลงลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ ห้ามมิให้รับผู้นั้นพักในโรงแรม

สมุดจดนามผู้พักและบัตรจดนามผู้พัก ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าบัตรจดนามผู้พักเป็นส่วนหนึ่งของสมุดจดนามผู้พัก

การจดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักหรือในบัตรจดนามผู้พัก ต้องจดทุกรายการ ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร ถ้ารายการใดเขียนผิด ห้ามมิให้ลบ แต่ให้ขีดฆ่า แก้หรือตอกเติม แล้วให้ผู้จดลงลายมือชื่อกำกับไว้”

(“มาตรา 14” แก้ไขโดย พ.ร.บ. โรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503 มาตรา 4)

“มาตรา 15 ผู้พักคนใดจดหรือแจ้งให้เจ้าสำนักจดลงในสมุดจดนามผู้พักซึ่งข้อความใด ๆ ที่รู้ว่าเป็นความเท็จก็ดี หรือข้อความที่จดหรือแจ้งนั้นอาจจะทำให้ผู้อื่นหรือสาธารณชนเสียหายก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

(“มาตรา 15” แก้ไขโดย พ.ร.บ. โรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503 มาตรา 5)

“มาตรา 16 เจ้าสำนักคนใด โดยรู้อยู่แล้ว และในลักษณะอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่

สาธารณชน หรือผู้พัก จดลงในสมุดจดนามผู้พักซึ่งรายการใด ๆ อันไม่ถูกต้องตรงกันกับข้อความซึ่งผู้พักได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งไว้จริง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

(“มาตรา 16” แก้ไขโดย พ.ร.บ. โรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503 มาตรา 6)

มาตรา 17 ให้เจ้าสำนักจัดทำหนังสือแจ้งรายการประจำวันขึ้นไว้โดยคัดสำเนารายการซึ่งลงไว้ในวันนั้นในสมุดจดนามผู้พักตามมาตรา 14 และจัดส่งไปให้นายทะเบียนในวันรุ่งขึ้น แล้วให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ แต่โรงแรมใดอยู่ห่างไกลที่ว่าการอำเภอซึ่งไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดดังกล่าวแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการจังหวัดจะพิจารณากำหนดส่งรายการประจำวัน แล้วมีคำสั่งให้เจ้าสำนักทราบ

ถ้ารายการซึ่งจะต้องคัดตามความในวรรคก่อนซ้ำกับรายการวันก่อนเจ้าสำนักต้องแจ้งรายการตามมาตรา นี้เพียงแต่บอกว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

หนังสือแจ้งรายการประจำวันซึ่งทำขึ้นตามมาตรา นี้ เจ้าสำนักหรือผู้แทนจะต้องลงนามและรับรอง

มาตรา 18 นายทะเบียน เจ้าพนักงานตำรวจตั้งแต่ชั้นนายดาบตำรวจขึ้นไป หรือหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือกรรมการอำเภอ มีอำนาจตรวจสอบสมุดจดนามผู้พักและตรวจค้นห้องพักที่ว่างหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดไว้ให้ใช้ร่วมกัน เช่น ห้องโถง เฉลียง ห้องรับประทานอาหาร เป็นต้น ได้ทุกเมื่อ

การตรวจค้นสถานที่อื่นใดนอกจากที่กล่าวแล้วให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา 19 ผู้ใดเปิดโรงแรมขึ้นโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 4 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ผู้ใดดำเนินกิจการในฐานะเป็นเจ้าสำนักแห่งโรงแรมที่กล่าวแล้ว หรือโรงแรมซึ่งถูกยึดหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

เจ้าสำนักคนใด ซึ่งเคยถูกปรับสำหรับความผิดตามที่กล่าวไว้ในวรรคก่อนยังคงรับผู้พักคนใดไว้ในโรงแรมนั้นต่อไป หรือรับผู้พักใหม่อีก มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(“มาตรา 19” แก้ไขโดย พ.ร.บ. โรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503 มาตรา 6)

“มาตรา 20 เจ้าสำนักคนใดไม่ปฏิบัติตามการให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 8 มาตรา 11 มาตรา 14

หรือมาตรา 17 ก็ดี หรือไม่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และถ้าศาลเห็นสมควรอาจสั่งให้ยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งเดือน”

(“มาตรา 20” แก้ไขโดย พ.ร.บ. โรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503 มาตรา 7)

“มาตรา 21 เจ้าสำนักคนใดยอมรับผู้พักคนใดซึ่งเห็นชัดว่าป่วยเป็นโรคเรื้อน หรือโรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อตามความในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

(“มาตรา 21” แก้ไขโดย พ.ร.บ. โรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503 มาตรา 7)

มาตรา 22 ถ้าเจ้าสำนัก

(1) ละเลยไม่รักษาความสะอาดหรือช่องอากาศของโรงแรมให้เรียบร้อย แม้ได้รับคำตักเตือนเป็นหนังสือจากนายทะเบียนโดยมีความเห็นพ้องต้องกันกับเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว หรือ

(2) โดยรู้อยู่แล้วยินยอมให้บุคคลใด ๆ หลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมกับบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ในลักษณะอันควรเชื่อได้ว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง

เมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นชอบด้วยแล้ว นายทะเบียนมีอำนาจยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินสิบห้าวัน แต่ในจังหวัดพระนครและธนบุรีอำนาจเช่นนี้ให้เป็นของอธิบดีกรมตำรวจ

ในกรณีเช่นนี้ให้อุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีได้ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด

มาตรา 23 นายทะเบียนอาจปฏิเสธใบอนุญาตได้

(1) ถ้าเจ้าสำนักหรือบุคคลใด ๆ ในสำนักโรงแรมป่วยเป็นโรคหรือเป็นพาหะของโรคใด ๆ ซึ่งอาจติดต่อยังผู้อื่นได้ตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(2) ถ้าเจ้าสำนักถูกปรับสำหรับความผิดอันเดียวกันดังบัญญัติไว้ในมาตรา 12 หรือ 19 ซ้ำเป็นสองครั้ง

(3) ถ้าเจ้าสำนักถูกปรับสำหรับความผิดใด ๆ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 12, 19 และ 21 เป็นสามครั้ง

(4) ถ้าเจ้าสำนักได้ดำเนินกิจการโรงแรมในลักษณะที่ใบอนุญาตถูกยึดสองครั้งแล้ว ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(5) ถ้าเจ้าสำนักถูกพิพากษาลงโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปตามส่วนที่ 3,5 (หมวดที่ 2,3),6,7 (หมวดที่ 1) แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

(6) ถ้าเจ้าสำนักถูกพิพากษาลงโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปตามส่วนที่ 9 (เว้นแต่หมวดที่ 7 และ 8) แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา 24 ในกรณีที่นายทะเบียนมีอำนาจยึดใบอนุญาตตามความในมาตราก่อน ๆ ถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะตัดถอนเจ้าสำนักนายทะเบียนอาจเรียกเจ้าสำนักมายังสำนักงานเพื่อรับคำตัดถอนโดยไม่มียึดใบอนุญาตก็ได้

มาตรา 25 เคหะสถานใดใช้เป็นบ้านพัก กล่าวคือใช้เฉพาะเป็นที่รับบุคคลที่ประสงค์จะไปพักอาศัยอยู่ชั่วระยะเวลาอย่างน้อยหนึ่งเดือน โดยผู้มีสิทธิให้ใช้มิได้ขายอาหารหรือเครื่องดื่มใด ๆ แก่ผู้พักเป็นปกติธุระหรือแก่ประชาชนไม่ถือว่าเป็นโรงแรมตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 26 สถานที่ใดจัดตั้งขึ้นให้บุคคลพักอาศัยชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในราชการ การกุศล การศึกษา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นสมควร ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจให้ความยกเว้นหรือผ่อนผันหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ตามควรแก่กรณี แต่ในจังหวัดพระนคร และธนบุรี อำนาจเช่นนี้ให้เป็นของอธิบดีกรมตำรวจ

มาตรา 27 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางระเบียบการ และกำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

นิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี

หมายเหตุท้าย พ.ร.บ.โรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตามกฎหมายฉบับปัจจุบันเจ้า
 สำนักโรงแรมมีหน้าที่จะต้องจัดซื้อความลงในสมุดจดนามผู้พักก็ต่อเมื่อการพักนั้นเป็นการพักเกินกว่า 1
 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น การบัญญัติดังกล่าวทำให้เกิดการหลีกเลี่ยงภาษีได้ จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายบังคับให้
 เจ้าสำนักโรงแรมต้องจดนามผู้พักทุกครั้งที่เข้าพักไม่ว่าจะพักในเวลาใด และเนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมการ
 ออกใบอนุญาตโรงแรมที่เรียกเก็บอยู่ในขณะนี้ยังนับว่าอยู่ในอัตราต่ำจึงควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม
 ดังกล่าวให้เหมาะสม

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โรงแรม

พ.ศ.

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่พ.ศ.

เป็นปีที่ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
ว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา
29 ประกอบกับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(พรรคประชาธิปัตย์ โดยอัญชลี วานิช เทพบุตรและคณะเสนอบรรจุวาระ 25 เม.ย. 44 ดังเอกสารท้ายร่างฯ
จัดทำโดย งาน CD สุตรไพศาล)

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478
- (2) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2484
- (3) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2495
- (4) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503

บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราว สำหรับ
คนเดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่พักชั่วคราว โดยได้รับค่าตอบแทนและได้จดทะเบียนเป็นโรงแรม
เว้นแต่สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บุคคลพักอาศัยชั่วคราว เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการ การกุศล การศึกษา

เคหะสถานใดใช้เป็นบ้านพัก กล่าวคือใช้เฉพาะเป็นที่รับบุคคลที่ประสงค์จะไปพักอาศัยอยู่ชั่วระยะ

เวลานานอย่างน้อยหนึ่งเดือน โดยผู้มีสิทธิให้ใช้มิได้ขายอาหารหรือเครื่องดื่มใด ๆ แก่ผู้พักหรือแก่ประชาชนเป็นปกติธุระ รวมทั้งบ้านอยู่อาศัยเป็นปกติที่มีห้องพักไม่เกิน 2 ห้อง และให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่พักชั่วคราว ไม่ถือว่าเป็นโรงแรมตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดให้บริการที่พักชั่วคราวแก่คนเดินทางหรือบุคคลอื่นที่ประสงค์จะหาที่พักชั่วคราว อันมีลักษณะเป็นการค้าเพื่อค่าตอบแทน

“ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้จัดการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอำนาจควบคุมดูแล และจัดการธุรกิจโรงแรมตามที่นายทะเบียนอนุญาต

“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนธุรกิจโรงแรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกิจโรงแรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง วางระเบียบเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการธุรกิจโรงแรม

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการธุรกิจโรงแรมคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าราชการการท้องถิ่นแห่งประเทศไทย ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรมการ

ปกครอง ผู้แทนเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกรุงเทพมหานคร นายกสมาคม
โรงแรมไทย ผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งจำนวนสี่คน โดยมีผู้อำนวยการกองตรวจราชการและเรื่องราว
ร้องทุกข์ สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้บังคับการกองทะเบียน สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 7 ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ
สองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้
ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดละเมิด หรือ

ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

มาตรา 9 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือก
รองประธานกรรมการคนหนึ่งคนใดเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน
ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดแผนและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและการกำกับดูแลธุรกิจโรงแรม

- (2) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก มาตรฐานการให้บริการของโรงแรม และหลักเกณฑ์การให้ใบอนุญาตโรงแรม การกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง
- (3) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (4) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกประกาศกำหนดเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง เป็นเขตที่จะงดออกใบอนุญาตตามมาตรา 18 และมาตราอื่น ๆ
- (5) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่ได้รับ มอบหมายจากรัฐมนตรี
- (6) เสนอแนะในการปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้

มาตรา 11 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยให้นำมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมของ คณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา 12 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 10 และมาตรา 11 คณะกรรมการหรือ คณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หรือให้บุคคลใด ส่งเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 13 ให้ประธานกรรมการ กรรมการและอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนและเงิน รางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด 2

ธุรกิจโรงแรม

มาตรา 14 การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการของโรงแรมในแต่ละท้องที่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยประเภทของโรงแรม

มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

จากนายทะเบียน

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและแบบใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม และจดทะเบียนโรงแรมให้แก่ผู้ร้องขอได้เมื่อเห็นว่าอาคารสถานที่ที่ขออนุญาตจดทะเบียนเป็นโรงแรมมีความมั่นคงแข็งแรง และมีระบบการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร มีความสะอาดถูกสุขลักษณะและอนามัยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

มาตรา 17 ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์

(2) ไม่เคยถูกลงโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปในความผิดต่อเจ้าพนักงาน ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 288 ถึง มาตรา 303 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(3) ไม่เคยถูกลงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 357 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(4) เป็นผู้มีความประพฤติดีและนายทะเบียนเห็นว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือกรรมการผู้จัดการบริษัทจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับผู้จัดการโรงแรมด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 18 รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตที่จะออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมได้ ถ้าเห็นว่าจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 19 ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามมาตรา 15 ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนแสดงเหตุผลในหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

การโอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้โอนและผู้รับโอนจะต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนอนุญาตแล้วการโอนจึงจะมีผล

มาตรา 20 การเปลี่ยนแปลงชื่อโรงแรม การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องพักในโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม โรงแรมจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียน เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนแล้ว การเปลี่ยนแปลงนั้นจึงจะมีผล

การเปลี่ยนแปลงผู้จัดการ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนพร้อมกับชื่อและประวัติของผู้จัดการคนใหม่ เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนแล้ว การเปลี่ยนแปลงจึงจะมีผล

มาตรา 21 ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมฉบับหนึ่งมีกำหนดอายุ 3 ปี นับจากวันได้รับอนุญาตและให้ใช้ได้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น

ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหกสิบวันและเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมไม่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ถือว่าเป็นการเลิกประกอบธุรกิจโรงแรม

มาตรา 22 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมตายและใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมยังไม่สิ้นอายุ ถ้าทายาทหรือผู้จัดการมรดก ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมนั้นต่อไปก็ให้ทำต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ แต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมตาย

ในระหว่างที่ประกอบธุรกิจโรงแรมตามวรรคหนึ่งทายาทหรือผู้จัดการมรดกที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมมีหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม

มาตรา 23 ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่อใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตตามมาตรา 20 ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต หรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน หรือการไม่อนุญาตตามมาตรา 20

ในระหว่าง การอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียน ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมอาจเปิดดำเนินกิจการต่อไปก็ได้ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

การวินิจฉัยของคณะกรรมการจะต้องกระทำไปแล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 24 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใด

(1) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ โดยมีหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตจะประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ เว้นแต่จะได้อุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อคณะกรรมการตามมาตรา 27

มาตรา 25 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการ โรงแรมผู้ใดมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 17

(2) เป็นผู้ถูกลงโทษในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการปราบการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยการพนันหรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ โดยความผิดนั้นได้กระทำขึ้นในบริเวณโรงแรม

(3) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเพราะเหตุตามมาตรา 24 มาแล้วและฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 (1) หรือ (2) อีก

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และผู้ประกอบการโรงแรมต้องเลิกประกอบธุรกิจโรงแรมเว้นแต่จะได้อุทธรณ์คำสั่งการเพิกถอนใบอนุญาตต่อคณะกรรมการตามมาตรา 27

มาตรา 26 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมทราบ ถ้าไม่สามารถส่งคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมได้หรือผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมไม่ยอมรับหนังสือแจ้งดังกล่าวให้เปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่โรงแรมนั้น และให้ถือว่าผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือวันที่ปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา 27 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 24 หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจากนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในกรณีผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ส่งคืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งวินิจฉัยของคณะกรรมการ

มาตรา 28 ถ้าใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมชำรุดสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 29 ในการออกใบอนุญาตตามมาตรา 15 หรือใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 3

หน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการ

มาตรา 30 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมต้องควบคุมดูแลมิให้มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง โรงแรมให้ผิดไปจากแผนผังรายการและแบบแปลนที่ได้ยื่นไว้ต่อนายทะเบียน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก

นายทะเบียน

มาตรา 31 ผู้จัดการจะต้อง

- (1) จัดให้มีป้ายบอกชื่อของโรงแรมเป็นภาษาไทยติดไว้หน้าอาคารสิ่งปลูกสร้างหรือสถานที่ที่ใช้เป็นโรงแรม
- (2) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่ายในอาคารสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นโรงแรม
- (3) จัดให้มีเลขที่ประจำห้องพักติดไว้ที่หน้าห้องพักทุกห้อง
- (4) จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักในโรงแรมและในห้องแต่ละห้องให้ผู้พักทราบ
- (5) จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟไว้ในห้องพัก

มาตรา 32 ผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักลงในทะเบียนผู้พักและในบัตรผู้พักในโอกาสแรกที่จะทำได้ และให้ผู้พักซึ่งมีอายุเกินสิบแปดปีลงลายมือชื่อไว้ในบัตรผู้พัก ถ้าผู้พักลงลายมือชื่อไม่ได้ก็ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือ ถ้าผู้พักคนใดไม่ยอมลงลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ ห้ามมิให้รับผู้นั้นเข้าพักในโรงแรม

ทะเบียนผู้พักและบัตรผู้พักให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าบัตรผู้พักเป็นส่วนหนึ่งของทะเบียนผู้พัก

การบันทึกรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักในทะเบียนผู้พัก หรือบัตรผู้พัก ต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร ถ้ารายงานใดบันทึกผิดไม่ให้ลบ แต่ให้ขีดฆ่าแก้หรือตอกเติม และให้ผู้บันทึกลงลายมือชื่อกำกับไว้

ผู้จัดการต้องเก็บรักษาทะเบียนผู้พัก และบัตรผู้พักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามปี และต้องอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทะเบียนผู้พักและบัตรผู้พักได้ตลอดเวลา

มาตรา 33 ให้ผู้จัดการจัดทำหนังสือแจ้งรายการประจำวันขึ้นไว้โดยทำสำเนารายการซึ่งลงไว้ในวันนั้นในทะเบียนผู้พักตามมาตรา 32 และจัดส่งไปให้นายทะเบียนในวันรุ่งขึ้น และให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ หากโรงแรมใดอยู่ห่างไกลที่ว่าการอำเภอและไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดดังกล่าวแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนจะพิจารณากำหนดระยะเวลาส่งรายงานประจำวัน แล้วแจ้งให้ผู้จัดการทราบ

ถ้ารายการซึ่งจะต้องทำสำเนาตามความในวรรคก่อนช้ำกับรายการวันก่อน ผู้จัดการต้องแจ้งรายการ

ตามมาตรา ๓๖ นี้ว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง และผู้จัดการหรือผู้แทนจะต้องลงนามรับรองด้วย

มาตรา 34 ในการบันทึกรายงานต่าง ๆ ลงในทะเบียนผู้พัก และบัตรผู้พัก ผู้บันทึกจะต้องบันทึกรายการต่าง ๆ ตามความเป็นจริง

มาตรา 35 ผู้จัดการมีหน้าที่

- (1) ดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของโรงแรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (2) ต้องแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบ โดยทันทีในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการกระทำความผิดขึ้นในโรงแรม
- (3) ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดขึ้นในโรงแรม
- (4) ดูแลรักษาสภาพของโรงแรมให้มีความมั่นคงแข็งแรง และระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 36 ห้ามมิให้ผู้จัดการรับบุคคลซึ่งทราบว่าป่วยเป็นโรคเรื้อน หรือโรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อตามความในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อเข้าพัก

หมวด 4

การควบคุม

มาตรา 37 ในการควบคุมธุรกิจโรงแรมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมาย มีอำนาจเข้าไปในโรงแรมเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ทะเบียนผู้พัก บัตรผู้พัก จำนวนและประวัติของพนักงานโรงแรม สภาพและลักษณะของโรงแรม ตลอดจนตรวจค้นห้องพักที่ว่างและส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดใช้ร่วมกันได้ตลอดเวลา สำหรับการตรวจค้นส่วนอื่นใดของโรงแรม ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 38 การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 37 ให้นายทะเบียนมอบหมาย

(1) ในกรุงเทพมหานคร ให้ตำรวจชั้นสัญญาบัตรแผนกควบคุมโรงแรม กองกำกับการ 2 กองทะเบียนและนายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป

(2) ในจังหวัดอื่น ให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ปลัดอำเภอและนายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป

มาตรา 39 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 40 เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมายพบว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 และมาตรา 25 แล้วแต่กรณี แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา 41 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 42 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 15 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

ผู้ใดทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ โดยที่รู้ว่าโรงแรมนั้นยังไม่มีใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท และปรับรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่นั้นอยู่

มาตรา 43 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 20 และมาตรา 21 วรรคสอง ต้อง

ระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 44 ผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 31 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 45 ผู้จัดการผู้ใดไม่จัดให้มีทะเบียนผู้พักอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 32 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 46 ผู้จัดการผู้ได้รับบุคคลอายุเกินสิบแปดปีที่ไม่ยอมลงลายมือชื่อหรือพิมพ์นิ้วมือในทะเบียนผู้พักและบัตรผู้พักเข้าพักในโรงแรมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 32 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงหกพันบาท

มาตรา 47 ผู้จัดการผู้ใดไม่ดูแลให้มีการปฏิบัติตามมาตรา 32 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับรายการละหนึ่งร้อยบาท แต่ทั้งนี้ไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา 48 ผู้จัดการผู้ใดไม่เก็บรักษาทะเบียนผู้พัก และบัตรผู้พักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยที่สุดสามปีอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 32 วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 49 ผู้พักผู้ใดบันทึกหรือแจ้งรายการใดให้ผู้จัดการจดยกเว้นรายการใดในทะเบียนผู้พักและบัตรผู้พัก โดยรู้ว่าเป็นเท็จ หรือโดยรู้ว่ายู่ว่ารายการที่บันทึกนี้อาจทำให้ผู้อื่นเสียหาย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 34 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 50 ผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 35 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 51 ผู้จัดการผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 36 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหกพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา 52 ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการโรงแรมอยู่ก่อนแล้ว หรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินกิจการโรงแรมต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นสุดอายุ

มาตรา 53 บรรดาคำขอรับใบอนุญาตที่ได้ยื่นไว้แล้วก่อนพระราชบัญญัติโรงแรม ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประสงค์จะขอรับใบอนุญาตต่อไป ให้แจ้งต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 54 ผู้ที่ดำเนินกิจการโรงแรม ที่ยังไม่ได้ขอใบอนุญาตให้ยื่นคำขอใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 55 บรรดากฎกระทรวง คำสั่งหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงแรมพุทธศักราช 2478 ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง คำสั่งหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรงแรม**

พ.ศ.....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

เหตุผล

ด้วยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมสำคัญประเภทหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศเป็นมูลค่ามหาศาลในแต่ละปี กอปรกับภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนี้มีอยู่หลายสาขา โดยเฉพาะภาคธุรกิจโรงแรมถือเป็นธุรกิจซึ่งมีส่วนส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สำคัญยิ่งเช่นกัน แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478 และได้แก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2484, พ.ศ. 2495 และ พ.ศ. 2503 ได้ใช้บังคับมานานแล้ว มีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงสมควรให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติโรงแรมให้เหมาะกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในยุคปัจจุบัน เพื่อช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(สำเนา)

เลขรับ 36/2544 วันที่ 4 เม.ย. 2544

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

13 มีนาคม 2544

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าและคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ..... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ มาเพื่อโปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อัญชลี วานิช เทพบุตร ผู้เสนอ

(นางอัญชลี วานิช เทพบุตร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) สาทิตย์ วงศ์หนองเตย ผู้เสนอ

(นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย)

(ลงชื่อ) . นิภา พริ้งสุลกะ ผู้เสนอ

(นางนิภา พริ้งสุลกะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) สุวิทย์ เสงี่ยมกุล ผู้เสนอ

(นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) นริศา อดิเทพวรพันธุ์ ผู้เสนอ

(นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) เฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ ผู้เสนอ

(นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) รังสิมา รอดรัมย์ ผู้เสนอ

(นางสาวรังสิมา รอดรัมย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

เชน เทือกสุบรรณ ผู้เสนอ

(นายเชน เทือกสุบรรณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โรงแรม

พ.ศ.

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่พ.ศ.

เป็นปีที่ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
ว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา
29 ประกอบกับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.....”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478

(2) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2484

(3) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2495

(4) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503

บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราว สำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่พักชั่วคราว โดยได้รับค่าตอบแทนและได้จดทะเบียนเป็นโรงแรม เว้นแต่สถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อให้บุคคลพักอาศัยชั่วคราว เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการ การกุศล การศึกษา

เคหสถานใดใช้เป็นบ้านพัก กล่าวคือใช้เฉพาะเป็นที่รับบุคคลที่ประสงค์จะไปพักอาศัยอยู่ชั่วระยะเวลาอันสั้นอย่างน้อยหนึ่งเดือน โดยผู้มีสิทธิให้ใช้มิได้ขายอาหารหรือเครื่องดื่มใด ๆ แก่ผู้พักเป็นปกติธุระ หรือแก่ประชาชน ไม่ถือว่าเป็นโรงแรมตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดให้บริการที่พักชั่วคราวแก่คนเดินทางหรือบุคคลอื่นที่ประสงค์จะหาที่พักชั่วคราว อันมีลักษณะเป็นการค้าเพื่อรับค่าตอบแทน

“ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้จัดการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอำนาจควบคุมดูแล และจัดการธุรกิจโรงแรมตามที่นายทะเบียนอนุญาต

“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนธุรกิจโรงแรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกิจโรงแรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(คำเฉพาะ ศัพท์ และนิยามของกฎหมายทุกฉบับ ดู “CD พจนานุกรมกฎหมาย” : สุทรไพศาล)

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง วางระเบียบเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการธุรกิจโรงแรม

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการธุรกิจโรงแรมคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าราชการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ปรึกษาด้านกฎหมายกระทรวงมหาดไทย ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมโยธาธิการ ผู้แทนเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานนโยบายและสิ่งแวดล้อม นายกสสมาคมโรงแรมไทย ผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งจำนวนสองคน โดยมีผู้อำนวยการกองตรวจราชการและเรื่องราวจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้บังคับการกองทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 7 ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก

- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดเหตุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

มาตรา 9 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกรองประธานกรรมการคนหนึ่งคนใดเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดแผนและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและการกำกับดูแลธุรกิจโรงแรม
- (2) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก มาตรฐานการให้บริการของโรงแรม และการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง
- (3) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (4) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกประกาศกำหนดเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตที่จะงดออกใบอนุญาตตามมาตรา 18 และมาตราอื่น ๆ
- (5) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี
- (6) เสนอแนะในการปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้

มาตรา 11 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโดยให้นำมาตรา 10 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 12 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 10 และมาตรา 11 คณะกรรมการหรือคณะ

อนุกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หรือให้บุคคลใดส่งเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 13 ให้ประธานกรรมการ กรรมการและอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนและเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด 2

ธุรกิจโรงแรม

มาตรา 14 การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการของโรงแรมในแต่ละท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยประเภทของโรงแรม

มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมจากนายทะเบียน

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและแบบใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม และจดทะเบียนโรงแรมให้แก่ผู้ร้องขอได้เมื่อเห็นว่าอาคารสถานที่ที่ขออนุญาตจดทะเบียนเป็นโรงแรมมีความมั่นคงแข็งแรง และมีระบบการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร มีความสะอาดถูกสุขลักษณะและอนามัยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

มาตรา 17 ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์

(2) ไม่เคยถูกลงโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปในความผิดต่อเจ้าพนักงานความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 288 ถึง มาตรา 303 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(3) ไม่เคยถูกลงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 357 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(4) เป็นผู้มีความประพฤติดีและนายทะเบียนเห็นว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือกรรมการผู้จัดการบริษัทจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับผู้จัดการโรงแรมด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 18 รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตที่จะงดออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมได้ ถ้าเห็นว่าจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 19 ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามมาตรา 15 ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนแสดงเหตุผลในหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

การโอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้โอนและผู้รับโอนจะต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนอนุญาตแล้วการโอนจึงจะมีผล

มาตรา 20 การเปลี่ยนแปลงผู้จัดการ ชื่อโรงแรม การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องพักในโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม โรงแรมจะต้องยื่นคำขอต่อนายทะเบียน เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนแล้ว การเปลี่ยนแปลงนั้นจึงจะมีผล

การเปลี่ยนแปลงผู้จัดการ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนพร้อมกับชื่อและประวัติของผู้จัดการคนใหม่ เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนแล้ว การเปลี่ยนแปลงจึงจะมีผล

มาตรา 21 ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมฉบับหนึ่งให้ใช้ได้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้นและสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี

ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมต้องยื่น

คำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหกสิบวัน และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมไม่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ถือว่าเป็นการเลิกประกอบธุรกิจโรงแรม

มาตรา 22 ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมตายและใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมยังไม่สิ้นอายุ ถ้าทายาทหรือผู้จัดการมรดก ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมนั้นต่อไปก็ให้ทำต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ แต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมตาย

ในระหว่างที่ประกอบธุรกิจโรงแรมตามวรรคหนึ่งทายาทหรือผู้จัดการมรดกที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมมีหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม

ถ้าทายาทหรือผู้จัดการมรดกที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมไม่ประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมตาย

มาตรา 23 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจโรงแรมในขณะที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุต้องแจ้งความประสงค์ดังกล่าวเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวันก่อนวันเลิกประกอบธุรกิจโรงแรม พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมแก่นายทะเบียน

มาตรา 24 ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่อใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตตามมาตรา 20 ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ประกอบการโรงแรมมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต หรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน หรือการไม่อนุญาตตามมาตรา 20 และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียน ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าว ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมอาจเปิดดำเนินการต่อไปก็ได้ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

การวินิจฉัยของคณะกรรมการจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 25 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใด

(1) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ โดยมีหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตจะประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ เว้นแต่จะได้อุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อคณะกรรมการตามมาตรา 28

มาตรา 26 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการ โรงแรมผู้ใดมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 17

(2) เป็นผู้ถูกลงโทษในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยการพนันหรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ โดยความผิดนั้นได้กระทำขึ้นในบริเวณโรงแรม

(3) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเพราะเหตุตามมาตรา 25 มาแล้วและฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 25 (1) หรือ (2) อีก

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมต้องเลิกประกอบธุรกิจโรงแรมเว้นแต่จะได้อุทธรณ์คำสั่งการเพิกถอนใบอนุญาตต่อคณะกรรมการตามมาตรา 28

มาตรา 27 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมทราบ ถ้าไม่สามารถส่งคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมได้หรือผู้ประกอบการโรงแรมไม่ยอมรับหนังสือแจ้งดังกล่าวให้เปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่โรงแรมนั้น และให้ถือว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือวันที่ปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา 28 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 25 หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 26 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในกรณีผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ส่งคืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งวินิจฉัยของคณะกรรมการ

มาตรา 29 ถ้าใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมชำรุดสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 30 ในการออกใบอนุญาตตามมาตรา 15 หรือใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 3

หน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการ

มาตรา 31 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมต้องควบคุมดูแลมิให้มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลงโรงแรมให้ผิดไปจากแผนผังรายการและแบบแปลนที่ได้ยื่นไว้ต่อนายทะเบียน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

มาตรา 32 ผู้จัดการจะต้อง

(1) จัดให้มีป้ายบอกชื่อของโรงแรมเป็นภาษาไทยติดไว้หน้าอาคารสิ่งปลูกสร้างหรือสถานที่ที่ใช้เป็นโรงแรม

(2) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่ายในอาคารสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นโรงแรม

(3) จัดให้มีเลขที่ประจำห้องพักติดไว้ที่หน้าห้องพักทุกห้อง

(4) จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักในโรงแรมและในห้องแต่ละห้องให้ผู้พักทราบ

(5) จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟไว้ในห้องพัก

มาตรา 33 ผู้จัดการจะต้องจัดให้มีสมุดทะเบียนผู้พักซึ่งเป็นสมุดมีเลขเรียงหน้าต่อกันตามลำดับสำหรับบันทึกรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พัก ก่อนที่จะนำสมุดทะเบียนผู้พักมาใช้ ผู้จัดการจะต้องยื่นต่อนายทะเบียน เพื่อให้ให้นายทะเบียนประทับตราลายมือชื่อของนายทะเบียน และให้ผู้ที้นายทะเบียนมอบหมายลงลายมือชื่อกำกับตราไว้ที่ปกทุกเล่ม และให้นายทะเบียนเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าสมุดทะเบียนผู้พักสูญหาย ผู้จัดการต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเจ็ดวัน

มาตรา 34 ผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักลงในสมุดทะเบียนผู้พักและในบัตรผู้พักในโอกาสแรกที่จะทำได้ และให้ผู้พักซึ่งมีอายุเกินสิบแปดปีลงลายมือชื่อไว้ในบัตรผู้พัก ถ้าผู้พักลงลายมือชื่อไม่ได้ก็ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือ ถ้าผู้พักคนใดไม่ยอมลงลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือห้ามมิให้รับผู้นั้นเข้าพักในโรงแรม

ทะเบียนผู้พักและบัตรผู้พักให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าบัตรผู้พักเป็นส่วนหนึ่งของทะเบียนผู้พัก

การบันทึกรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักในทะเบียนผู้พัก หรือบัตรทะเบียนผู้พัก ต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร ถ้ารายงานใดบันทึกผิดไม่ให้ลบแต่ให้ขีดฆ่า แก้หรือตักเติม และให้ผู้บันทึกลงลายมือชื่อกำกับไว้

ผู้จัดการต้องเก็บรักษาสมุดทะเบียนผู้พัก และบัตรทะเบียนผู้พักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามปี และต้องอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทะเบียนผู้พักและบัตรทะเบียนผู้พักได้ตลอดเวลา

มาตรา 35 ให้ผู้จัดการจัดทำหนังสือแจ้งรายการประจำวันขึ้นไว้โดยทำสำเนารายการซึ่งลงไว้ในวันนั้นในสมุดจดทะเบียนผู้พักตามมาตรา 34 และจัดส่งไปให้นายทะเบียนในวันรุ่งขึ้น และให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ หากโรงแรมใดอยู่ห่างไกลที่ว่าการอำเภอและไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดดังกล่าวแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนจะพิจารณากำหนดระยะเวลาส่งรายงานประจำวัน

แล้วแจ้งให้ผู้จัดการทราบ

ถ้ารายการซึ่งจะต้องคัดตามความในวรรคก่อนซ้ำกับรายการวันก่อน ผู้จัดการต้องแจ้งรายการตามมาตรานี้ว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง และผู้จัดการหรือผู้แทนจะต้องลงนามรับรองด้วย

มาตรา 36 ในการบันทึกรายงานต่าง ๆ ลงในทะเบียนผู้พัก และบัตรผู้พัก ผู้บันทึกจะต้องบันทึกรายการต่าง ๆ ตามความเป็นจริง

มาตรา 37 ผู้จัดการมีหน้าที่

- (1) ดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของโรงแรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (2) ต้องแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันทีในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการกระทำความผิดขึ้นในโรงแรม
- (3) ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดขึ้นในโรงแรม
- (4) ดูแลรักษาสภาพของโรงแรมให้มีความมั่นคงแข็งแรง และระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 38 ห้ามมิให้ผู้จัดการรับบุคคลซึ่งทราบว่าป่วยเป็นโรคเรื้อน หรือโรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อตามความในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อเข้าพัก

หมวด 4

การควบคุม

มาตรา 39 ในการควบคุมธุรกิจโรงแรมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมาย มีอำนาจเข้าไปในโรงแรมเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต สมุดทะเบียนผู้พัก บัตรทะเบียนผู้พัก จำนวนและประวัติของพนักงานโรงแรม สภาพและลักษณะของโรงแรม ตลอดจนตรวจค้นห้องพักที่ว่างและส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดใช้ร่วมกันได้ตลอดเวลา สำหรับการตรวจค้นส่วนอื่นใดของโรงแรม ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 40 การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 39 ให้นายทะเบียนมอบหมาย

- (1) ในกรุงเทพมหานคร ให้ตำรวจชั้นสัญญาบัตรแผนกควบคุมโรงแรม กองกำกับการ 2 กองทะเบียนและนายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป
- (2) ในจังหวัดอื่น ให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ปลัดอำเภอและนายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป

มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 42 เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมายพบว่ามี การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา 25 และมาตรา 26 แล้วแต่กรณี แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา 43 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 44 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 14 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

ผู้ใดทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ โดยที่รู้ว่าโรงแรมนั้นยังไม่มีใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท และปรับรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ทำหน้าที่ดังกล่าวนี้

มาตรา 45 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 20 และมาตรา 21 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 46 ผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 47 ผู้จัดการผู้ใดไม่จัดให้มีทะเบียนผู้พักอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 33 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 48 ผู้จัดการผู้ใดรับบุคคลอายุเกินสิบแปดปีที่ไม่ยอมลงลายมือชื่อหรือพิมพ์นิ้วมือในทะเบียนผู้พักและบัตรผู้พักเข้าพักในโรงแรมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 34 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงหกพันบาท

มาตรา 49 ผู้จัดการผู้ใดไม่ดูแลให้มีการปฏิบัติตามมาตรา 34 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับรายการละหนึ่งร้อยบาท แต่ทั้งนี้ไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา 50 ผู้จัดการผู้ใดไม่เก็บรักษาทะเบียนผู้พัก และบัตรผู้พักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยที่สุดสามปีอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 34 วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 51 ผู้พักผู้ใดบันทึกหรือแจ้งรายการใดให้ผู้จัดการจดยกเว้นรายการใดในทะเบียนผู้พักและบัตรผู้พัก โดยรู้ว่าเป็นเท็จ หรือโดยรู้ชัวร์ว่ารายการที่บันทึกนี้อาจทำให้ผู้อื่นเสียหาย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 36 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 52 ผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 36 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 53 ผู้จัดการผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 37 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหกพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา 54 ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการโรงแรมอยู่ก่อนแล้ว หรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเปิดดำเนินกิจการโรงแรมต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามมาตรา 15 ต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและก่อนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมสิ้นอายุตามมาตรา 21 ไม่น้อยกว่าหกสิบวันเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมแล้วให้เปิดดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามวรรคหนึ่ง จะต้องให้คำรับรองต่อนายทะเบียนว่าไม่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโรงแรมของตนให้ผิดไปจากแบบแปลนที่ได้ยื่นไว้ เมื่อขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว และให้นายทะเบียนทำการตรวจสอบโรงแรมดังกล่าวจนเป็นที่พอใจว่าไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโรงแรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว จึงพิจารณาออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอ

มาตรา 55 บรรดาคำขอรับใบอนุญาตที่ได้ยื่นไว้แล้วก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประสงค์จะขอรับใบอนุญาตต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 56 บรรดากฎกระทรวง คำสั่งหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง คำสั่งหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรงแรม**

พ.ศ.....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยโรงแรมได้ใช้บังคับตั้งแต่ พุทธศักราช 2478 ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับลักษณะการประกอบกิจการโรงแรมในปัจจุบัน สมควรควบคุมการประกอบกิจการโรงแรมเพื่อให้ความคุ้มครองประชาชนที่มาใช้บริการโรงแรมให้มากขึ้น ในเรื่องความปลอดภัยใน

ชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดทั้งในความเป็นธรรมในการบริการ และให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมดูแลกิจการโรงแรมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(สำเนา)

เลขรับ 66/2544 วันที่ 2 พ.ค. 2544

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

30 เมษายน 2544

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าและคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ..... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ มาเพื่อโปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปิติพงษ์ เต็มเจริญ ผู้เสนอ

	(นายปิติพงษ์ เต็มเจริญ)
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย
(ลงชื่อ) วิชาญ มินชัยนันท์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) . วัฒนา แซ่ไพเราะ ผู้เสนอ
(นายวิชาญ มินชัยนันท์)	(นายวัฒนา แซ่ไพเราะ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย
(ลงชื่อ) สากล ม่วงศิริ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อนุสรณ์ ปั่นทอง ผู้เสนอ
(นายสากล ม่วงศิริ)	(นายอนุสรณ์ ปั่นทอง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร
พรรคไทยรักไทย ได้พิจารณาแล้ว มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้
(ลงชื่อ) ประมวล รุจนเสรี
(นายประมวล รุจนเสรี)
แทนหัวหน้าพรรคหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ผู้รับรอง (ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ...)

อากาศโท รวยลาภ เข็มทอง

วิริยะชัย

รางศู

ไกร

เกิด

1. หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล 2. นาวา
3. นายชลน่าน ศรีแก้ว 4. พันเอก อภิวัฒน์
5. นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ 6. นายการุญ จันท
7. นายยงยศ อธิเรกสาร 8. นายวิฑูรย์ วงษ์
9. นายเสกสรรค์ แสนภูมิ 10. นายศิริ หวังบุญ

นนท์

นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง

เนตร โพธิ์แก้ว

ชั้นแสง

กิมสูนจันทร

11. นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ 12. นายนิทัศน์ ศรี

13. ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย 14.

15. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง 16. นายระวัง

17. นายสฤต สันติเมทนีดล 18. นายสุธา

19. นายไชยา สะสมทรัพย์ 20. นายมงคล

สำเนาถูกต้อง

ประยุทธ์ อักษรมัต

(นายประยุทธ์ อักษรมัต)

หัวหน้าฝ่ายระเบียบวาระ กองการประชุม

ร่าง
พระราชบัญญัติโรงแรม

พ.ศ.

	มาตรา
หมวด 1 คณะกรรมการควบคุมธุรกิจโรงแรม	6
หมวด 2 การประกอบธุรกิจโรงแรม	13
หมวด 3 การบริหารจัดการโรงแรม	30
หมวด 4 การควบคุมและการอุทธรณ์	41
หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่	46
หมวด 6 บทกำหนดโทษ	49
ส่วนที่ 1 โทษปรับทางปกครอง	49
ส่วนที่ 2 โทษอาญา	58
บทเฉพาะกาล	62
อัตราค่าธรรมเนียม	

ร่าง
พระราชบัญญัติโรงแรม
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา
29 ประกอบกับมาตรา 35 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย
อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478

(2) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2484

(3) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2495

(4) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503

บรรดากฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจ เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

(1) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(2) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไป

(3) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมหรือใบอนุญาตผู้จัดการ โรงแรมแล้วแต่กรณี

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจาก

(1) ข้าราชการดำรงตำแหน่งชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ

(2) ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป หรือ

(3) ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมธุรกิจโรงแรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(คำเฉพาะ ศัพท์ และนิยามของกฎหมายทุกฉบับ ดู “CD พจนานุกรมกฎหมาย” : สุตรไพศาล)

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการควบคุมธุรกิจโรงแรม

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการควบคุมธุรกิจโรงแรมคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมโยธาธิการ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นายกสทศไทยธุรกิจการ ท่องเที่ยว นายกสทศธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ นายกสทศโรงแรมไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านโรงแรมหนึ่งคน ด้านการท่องเที่ยว หนึ่งคน ด้านกิจการสตรีหนึ่งคน ด้านกิจการเด็กและเยาวชนหนึ่งคน และด้านการคุ้มครองผู้บริโภค หนึ่งคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 7 ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะรัฐมนตรี แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในประเภทเดียวกันเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มี การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากการตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 9 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 13
- (2) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศกำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตห้ามออกใบอนุญาตตามมาตรา 14
- (3) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (4) เสนอแผนและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและการกำกับดูแลธุรกิจโรงแรม
- (5) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
- (6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ

คณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 11 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 12 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 10 หรือมาตรา 11 ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด 2

การประกอบธุรกิจโรงแรม

มาตรา 13 เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของโรงแรมส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรม และส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงแข็งแรง สุขลักษณะ หรือความปลอดภัยของโรงแรม รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทของโรงแรม และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวกหรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรม

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาดลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก และมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะของท้องที่ที่โรงแรมตั้งอยู่หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแลโรงแรมในแต่ละประเภท

มาตรา 14 ในกรณีที่เป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือสภาพแวดล้อม รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตท้องที่หนึ่ง

ท้องถิ่นใดเป็นเขตห้ามออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

มาตรา 15 ผู้ใดจะประกอบธุรกิจโรงแรมต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พิจารณา คำขอให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน นับแต่วันที่รับคำขอ

หลักเกณฑ์และวิธีการการขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด

มาตรา 16 ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย
- (3) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้

กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวล กฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วย การปราบปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันตราย ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันตราย ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(7) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

(8) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดย เหตุอื่นที่มีโทษเด็ดขาด (6) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งและต้องไม่เคย เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ตาม (8)

มาตรา 17 ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามมาตรา 15 ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา 15 ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบและคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตภายในห้าวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ

ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามวรรคหนึ่งถูกต้องและสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า

หากหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้นำหน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีใจคำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา 18 นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภทเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการพิจารณาจากหน่วย

งานตามมาตรา 17

มาตรา 19 ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมฉบับหนึ่งให้ใช้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา 20 ชื่อโรงแรมต้องเป็นอักษรไทยแต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือได้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ และจะต้อง

- (1) ไม่ฟ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินีหรือองค์พระราชทายาท
- (2) ไม่ซ้ำหรือพ้องกับชื่อโรงแรมอื่นที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมนั้น
- (3) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

มาตรา 21 การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงแรมมีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 ให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้องให้นายทะเบียนสั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดให้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่

หลักเกณฑ์และวิธีการ การขอต่อใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 22 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเปลี่ยนแปลงชื่อโรงแรม เพิ่มหรือลดจำนวนห้องพักในโรงแรม เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

หลักเกณฑ์และวิธีการ การขอและการอนุญาตให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 23 ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความทราบการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

มาตรา 24 การโอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมให้แก่บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

หลักเกณฑ์และวิธีการ การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 25 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมถึงแก่ความตายและทายาทมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจโรงแรมต่อไป ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 หรือในกรณีที่มียายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอรับโอนใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบธุรกิจโรงแรมโดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ทั้งนี้ จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

หลักเกณฑ์และวิธีการ การขอรับโอนและการอนุญาตให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 26 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุ นับแต่วันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลนั้นเลิกกันหรือสิ้นสภาพ

มาตรา 27 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมผู้ใดประสงค์จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาตหรือเมื่อใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนพิจารณาและมีคำสั่งว่าจะควรอนุญาตให้เลิกได้เมื่อใด ภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างไร ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ

มาตรา 28 ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายเนื่องจากเหตุอัคคีภัยหรือภัยอันตรายร้ายแรงอื่น ๆ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเสียหายของโรงแรมดังกล่าวมีสภาพขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นนั้นให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีที่เห็นว่า จำเป็นอาจมีคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหยุดดำเนินการจนกว่านายทะเบียนจะเห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมได้ดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 แล้ว

ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายจนมีสภาพที่ไม่อาจแก้ไขได้ ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบการธุรกิจโรงแรมสำหรับโรงแรมดังกล่าวสิ้นอายุนับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย

มาตรา 29 ให้นำความในมาตรา 27 วรรคสอง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกรณีใบอนุญาตประกอบการธุรกิจโรงแรมสิ้นอายุตามมาตรา 26 และมาตรา 28 วรรคสาม และกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการตามมาตรา 28 วรรคสอง โดยอนุโลม

หมวด 3

การบริหารจัดการโรงแรม

มาตรา 30 ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมจัดให้มีผู้จัดการคนหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดการโรงแรม ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการในโรงแรมหนึ่ง ๆ จะเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้ การเปลี่ยนแปลงผู้จัดการต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการ เว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งจากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและได้รับใบอนุญาตจัดการโรงแรมจากนายทะเบียน

หลักเกณฑ์และวิธีการการขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 32 ในกรณีที่ผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวัน ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 33 ที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการมอบหมายเป็นผู้จัดการแทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ในกรณีเช่นว่านี้ให้บุคคลดังกล่าวแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เข้าดำเนินการแทน

ในกรณีที่ผู้จัดการพ้นจากหน้าที่ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมแต่งตั้งบุคคลหนึ่งเป็นผู้จัดการแทน หากบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการไม่มีใบอนุญาตจัดการโรงแรม ให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ผู้จัดการตามที่ได้รับแต่งตั้งเป็นการชั่วคราวได้ไม่เกินเก้าสิบวัน แต่จะต้องดำเนินการขอรับใบอนุญาตจัดการโรงแรมโดยเร็ว และถ้าภายหลังผู้นั้นได้รับใบอนุญาตก็ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้จัดการนับแต่วันเริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม้อาจแต่งตั้งผู้จัดการได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้จัดการเดิมพ้นจากหน้าที่ให้นำความในวรรคหนึ่ง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งให้เป็นผู้จัดการแทนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้จัดการ

ในกรณีผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการแทนตามวรรคสองไม่ได้รับใบอนุญาตก็ให้ผู้นั้นพ้นจากหน้าที่นับแต่วันที่มิคำสั่งไม่อนุญาต แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนต่อการที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามหน้าที่ก่อนวันที่มีคำสั่งไม่อนุญาต

มาตรา 33 ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดการโรงแรมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) เป็นผู้ได้รับวุฒิปริญญาตรีหรือมีประสบการณ์ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดหรือมีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาการบริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรอง
- (3) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ดิคาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด
- (4) ไม่เป็นผู้กบฏหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมาย

อาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันตราย ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(7) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดการ โรงแรม

(8) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดการ โรงแรม หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นซึ่งมิใช่เหตุตาม (6) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

มาตรา 34 ให้นายทะเบียนตรวจพิจารณาคำขออนุญาตจัดการ โรงแรมและออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการคำขอ

ใบอนุญาตจัดการ โรงแรมให้ใช้ได้จนกว่าจะถูกเพิกถอนจากนายทะเบียน

มาตรา 35 ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีป้ายชื่อโรงแรมติดไว้หน้าโรงแรม

(2) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม

(3) จัดให้มีเลขที่ประจำห้องพักติดไว้ที่หน้าห้องพักทุกห้อง

(4) จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรมและในห้องพักทุกห้อง

(5) จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรมและห้องพักทุกห้อง และป้ายทางออกฉุกเฉินไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรม

(6) จัดให้มีเอกสารแสดงข้อจำกัดความรับผิดชอบที่มาตรา 675 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ไว้ในโรงแรมและห้องพักทุกห้อง

(7) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของโรงแรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(8) ดูแลรักษาสภาพของโรงแรมให้มีความมั่นคงแข็งแรง และระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาหารและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(9) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(10) ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ

จีนในโรงแรม

การดำเนินการใดที่ผู้จัดการต้องได้รับอนุมัติจากผู้ประกอบการโรงแรม หากผู้จัดการขออนุมัติแล้วผู้ประกอบการโรงแรมเพิกเฉยหรือไม่ดำเนินการ ผู้จัดการไม่ต้องรับผิดชอบ

มาตรา 36 ผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพัก โดยให้ผู้พักคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรทะเบียนผู้พัก หากผู้พักอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และเข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้พักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพัก

ถ้ารายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้พักตามวรรคหนึ่งขัดกับรายการวันก่อน ให้บันทึกรายการดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เข้าพักลงในบัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พักต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร

ผู้จัดการต้องเก็บรักษาบัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามปีและต้องให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้

บัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พัก ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 37 ผู้จัดการต้องส่งสำเนาทะเบียนผู้พักในแต่ละวัน ไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์ แล้วให้นายทะเบียนทำใบรับรองให้ไว้เป็นสำคัญ หากโรงแรมใดอยู่ห่างไกลหรือไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียนพิจารณากำหนดระยะเวลาส่งสำเนาดังกล่าวแล้วแจ้งให้ผู้จัดการทราบ

มาตรา 38 ในกรณีที่ทะเบียนผู้พักที่เก็บรักษาไว้ในโรงแรมสูญหายหรือถูกทำลายผู้จัดการต้องดำเนินการขอคัดลอกสำเนาทะเบียนผู้พักนั้นจากนายทะเบียนมาเก็บรักษาไว้แทน

มาตรา 39 ผู้จัดการมีหน้าที่

- (1) ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม
- (2) แจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรมตาม (1)

มาตรา 40 ผู้จัดการอาจปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าบุคคลนั้นจะไปหลบซ่อน มั่วสุม หรือกระทำการใดอันเป็นความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม หรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้พักอื่นในโรงแรม
 - (2) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นไม่สามารถจ่ายค่าห้องพักได้
 - (3) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ
 - (4) มีเหตุอันสมควรประการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- ในกรณีตาม (3) ถ้าผู้จัดการรับบุคคลนั้นเข้าพักจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อทราบด้วย

หมวด 4

การควบคุมและการอุทธรณ์

มาตรา 41 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใด

- (1) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการไม่ดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือนให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ซึ่งจะต้องไม่เกินสี่ครั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบธุรกิจโรงแรมหรือจัดการโรงแรมในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้

ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมจัดหาโรงแรมที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้แก่ผู้พักหรือกำหนดวิธีการอื่น ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ

มาตรา 42 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใดมี พฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 หรือมาตรา 33 แล้วแต่กรณี ยกเว้น ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 (7) หรือมาตรา 33 (7)

(2) เคยถูกสั่งพักใช้ในอนุญาตตามมาตรา 41 มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 41 วรรคหนึ่ง วรรคสาม หรือวรรคสี่อีก

(3) ใช้หรือยินยอมให้ใช้โรงแรมเป็นสถานที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมาย อาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วย การปราบปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันตราย หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมหรือใบอนุญาตจัดการ โรงแรม แล้วแต่กรณี และผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการต้องเลิกประกอบธุรกิจโรงแรมหรือจัดการ โรงแรม ทั้งนี้ ในกรณีตาม (2) นายทะเบียนไม่ต้องมีหนังสือเตือนให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องตาม มาตรา 41 วรรคสองอีก

การเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการเป็นบุคคลคนเดียวกันและมี พฤติการณ์ตาม (2) หรือ (3) ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทั้งใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมและใบ อนุญาตจัดการโรงแรม

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลและผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนนิติบุคคลมีพฤติกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมทราบ และแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากผู้ ประกอบธุรกิจโรงแรมไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียนดำเนินการสั่งเพิก ถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

ให้นำความในมาตรา 41 วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับการเพิกถอนใบ อนุญาต โดยอนุโลม

มาตรา 43 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี ณ โรงแรมที่บุคคลดังกล่าว

ประกอบธุรกิจหรือจัดการ และให้ถือว่าผู้ประกอบการโรงแรมหรือผู้จัดการได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง

มาตรา 44 ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ประกอบการโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาต ซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตตามมาตรา 22 มาตรา 24 หรือมาตรา 25 หรือผู้ประกอบการโรงแรมซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตให้เลิกกิจการหรือให้เลิกกิจการภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างใดตามมาตรา 27 หรือผู้ประกอบการโรงแรมหรือผู้จัดการซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 41 หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 42 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำสั่งของนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าว ให้ผู้ประกอบการโรงแรม ผู้จัดการ หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 แล้วแต่กรณี ดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพราะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 (5) หรือ (6) หรือมาตรา 33 (5) หรือ (6) หรือมีพฤติการณ์ตามมาตรา 42 (3) ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นำความในมาตรา 41 วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องหรือ มาตรา 32 แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 45 ผู้ประกอบการโรงแรมต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังประกอบธุรกิจ ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียมโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบจำนวนและให้นำความในมาตรา 41 วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 5

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 46 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในโรงแรมในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ทะเบียนผู้พัก บัตรทะเบียนผู้พัก จำนวนและประวัติของพนักงานโรงแรมสภาพและลักษณะของโรงแรม หรือตรวจสอบห้องพักที่ว่างหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดใช้ร่วมกันเพื่อควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(2) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการ หรือเจ้าหน้าที่ของโรงแรมมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (1) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของโรงแรมนั้นก็ได้

มาตรา 47 ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 48 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ 1

โทษปรับทางปกครอง

มาตรา 49 ให้นายทะเบียนมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ในการลงโทษปรับทางปกครอง ให้นายทะเบียนคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด

และในกรณีให้เห็นสมควร นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษทางปกครองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณีนี้ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมายก็ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาและบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดชำระค่าปรับได้

มาตรา 50 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 วรรคหนึ่ง มาตรา 24 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 30 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 51 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 มาตรา 27 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 28 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 52 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 27 วรรคสอง มาตรา 28 วรรคสอง มาตรา 41 วรรคสี่หรือมาตรา 45 ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 53 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 32 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 54 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 32 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 35 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ

(6) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 55 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 32 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 35 (10) มาตรา 36 วรรคหนึ่งหรือวรรคสี่ มาตรา 37 มาตรา 38 หรือมาตรา 39 ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา 56 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 32 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 36 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 57 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 32 ผู้ใดปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมโดยไม่มีเหตุตามมาตรา 40 ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ส่วนที่ 2

โทษอาญา

มาตรา 58 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 15 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 31 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 59 ผู้ใดแจ้งรายการเท็จลงในบัตรทะเบียนผู้พักหรือทะเบียนผู้พัก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 60 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 46 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 61 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิด

จากการกระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ของกรรมการ ผู้จัดการหรือนิติบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการประกอบธุรกิจโรงแรมของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา 62 โบอนุญาตให้เปิดดำเนินกิจการโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้และให้ใช้ได้จนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต

มาตรา 63 ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิกการประกอบธุรกิจโรงแรมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต ในกรณีดังกล่าว นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมจัดหาโรงแรมที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้แก่ผู้พักหรือกำหนดวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ

ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคสอง ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 52

มาตรา 64 ผู้ใดควบคุมและจัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 หรือจัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดการต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดการโรงแรมต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้เป็นผู้จัดการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดการโรงแรมดังกล่าว มิให้นำมาตรา 33 (2) มาใช้บังคับ

ผู้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งซึ่งขาดคุณสมบัติตามมาตรา 33 (2) เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมวิชาการบริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรองภายในหนึ่งปีนับ

แต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่เข้ารับการฝึกอบรมหรือเข้ารับการฝึกอบรมแล้วแต่ไม่ผ่านภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา 65 คำขออนุญาตเปิดดำเนินการกิจการโรงแรมที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน และการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อหรือยี่ห้อ ให้ย้ายสถานที่ หรือให้เพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัติโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้เปิดดำเนินการกิจการโรงแรมตามวรรคหนึ่ง มีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา 66 บรรดากฎกระทรวง คำสั่งหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง คำสั่งหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

อัตราค่าธรรมเนียม

1. ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม	ฉบับละ	50,000 บาท
2. ใบอนุญาตจัดการโรงแรม	ฉบับละ	2,000 บาท
3. ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม	ฉบับละ	200 บาท
4. ใบแทนใบอนุญาตจัดการโรงแรม	ฉบับละ	200 บาท
5. การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ		
6. ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรม	ปีละ	20,000 บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของโรงแรมก็ได้

(สำเนา)

เลขรับ 22/ 2545 วันที่ 27 มีนาคม 2545

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

27 มีนาคม 2545

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุ

เข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผลประกอบ มาเพื่อโปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็น
ชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม ผู้เสนอ

(นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย

(ลงชื่อ) สมชาย สหชัยรุ่งเรือง ผู้

(นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย

เสนอ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พรรคชาติไทย ได้พิจารณาแล้ว มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้

(ลงชื่อ)

บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

หัวหน้าพรรคชาติไทย

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรงแรม

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช พ.ศ. 2478 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน เป็นเหตุให้มีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการประกอบธุรกิจโรงแรมได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ดังนั้น เพื่อส่งเสริมและปรับมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรมและกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจให้เหมาะสมกับสภาพของการประกอบธุรกิจโรงแรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้